

Dz.U. 2015 poz. 1593**USTAWA**

z dnia 10 września 2015 r.

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. 1. Sejmik województwa może, w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub na środowisko, wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

2. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, opracowuje zarząd województwa. Zarząd województwa przedstawia projekt uchwały do zaopiniowania właściwym miejscowo wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i starostom.

3. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta i starosta są obowiązani do wydania opinii w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały, o którym mowa w ust. 2.

4. Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza akceptację projektu uchwały.

5. W postępowaniu, którego przedmiotem jest opracowanie uchwały, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.²⁾).

6. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) granice obszaru, na którym wprowadza się ograniczenia lub zakazy, o których mowa w ust. 1;
- 2) rodzaje podmiotów lub instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia lub zakazy, o których mowa w ust. 1;
- 3) rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane na obszarze, o którym mowa w pkt 1, lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na tym obszarze.

7. Uchwała, o której mowa w ust. 1, może także określać:

- 1) sposób lub cel wykorzystania paliw, który jest objęty ograniczeniami określonymi w uchwale;
- 2) okres obowiązywania ograniczeń lub zakazów w ciągu roku;
- 3) obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały.

8. Uchwała, o której mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do instalacji, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, albo dokonanie zgłoszenia.

9. Uchwała, o której mowa w ust. 1, jest aktem prawa miejscowego.”;

2) w art. 113 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku kierując się potrzebą zapewnienia należytej ochrony środowiska przed hałasem oraz mając na uwadze przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774, 881, 933, 1045, 1223 i 1434.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200, 277, 774, 1045, 1211, 1223, 1265, 1434 i 1590.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone:

- 1) zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami hałasu L_{DWN} , L_N , $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$ dla następujących rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych:
    - a) pod zabudowę mieszkaniową,
    - b) pod szpitale i domy pomocy społecznej,
    - c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
    - d) na cele uzdrowiskowe,
    - e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
    - f) pod zabudowę mieszkaniowo-usługową;
  - 2) dopuszczalne poziomy hałasu z uwzględnieniem rodzaju obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu;
  - 3) okresy, do których odnoszą się poziomy hałasu, jako czas odniesienia.”;
- 3) w art. 114:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się tereny, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1.”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli na terenach zamkniętych oraz na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.”,
  - c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zlokalizowanych na granicy pasa drogowego lub przyległego pasa gruntu w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1297), ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.”;
- 4) w art. 193 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w przypadku, o którym mowa w art. 229 ust. 5;”;
- 5) art. 225 otrzymuje brzmienie:

„Art. 225. 1. Na obszarze, na którym zostały przekroczone standardy jakości powietrza, wyznaczonym w ocenie poziomów substancji w powietrzu, o której mowa w art. 89, przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, wydanie pozwolenia na wprowadzanie do powietrza substancji, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, z nowo budowanej instalacji lub zmienianej w sposób istotny, jest możliwe, jeżeli zostanie zapewniona odpowiednia redukcja ilości tej substancji wprowadzanej do powietrza z innych instalacji usytuowanych na obszarze gminy, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji.

2. Redukcja ilości substancji, o której mowa w ust. 1, może obejmować redukcję ilości substancji wprowadzanej do powietrza z instalacji spalania paliw stałych eksploatowanych w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, usytuowanych na obszarze gminy, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji, poprzez sfinansowanie przez podmiot planujący budowę nowej instalacji lub istotną zmianę instalacji, trwałej likwidacji instalacji spalania paliw stałych eksploatowanych w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami.

3. Za zgodą organu prowadzącego postępowanie kompensacyjne, redukcja ilości substancji, o której mowa w ust. 1 i 2, może być dokonana na obszarze gminy sąsiadującej z gminą, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, potwierdzenia redukcji ilości substancji, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, wprowadzanej do powietrza z instalacji spalania paliw stałych eksploatowanych w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, dokonuje w zaświadczeniu wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Zaświadczenie jest wydawane na wniosek podmiotu planującego lub realizującego budowę nowej instalacji lub istotną zmianę instalacji.

5. Łączna redukcja ilości substancji, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna być o co najmniej 30% większa niż ilość substancji dopuszczona do wprowadzania do powietrza z nowo zbudowanej instalacji lub z instalacji zmienionej w sposób istotny.

6. Wydanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe, gdy nie spowoduje to zwiększenia zagrożenia zdrowia ludzi.”;

6) art. 227–229 otrzymują brzmienie:

„Art. 227. 1. W postępowaniu kompensacyjnym uczestniczą prowadzący inne instalacje, którzy wyrazili zgodę na redukcję ilości substancji, dla której standard jakości powietrza został przekroczony.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 225 ust. 2, zamiast osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami eksploatujących instalacje spalania paliw w ramach zwykłego korzystania ze środowiska, które wyraziły zgodę na trwałą likwidację tych instalacji, w postępowaniu kompensacyjnym uczestniczy wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

Art. 228. Do wniosku o wszczęcie postępowania kompensacyjnego należy dołączyć:

- 1) wniosek o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
- 2) zgodę uczestników postępowania lub osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami, o których mowa w art. 225 ust. 2, na dokonanie odpowiedniej redukcji ilości substancji wprowadzanej do powietrza, dla której standard jakości powietrza został przekroczony;
- 3) rozliczenie łącznej redukcji ilości substancji dotyczące wszystkich instalacji objętych postępowaniem kompensacyjnym.

Art. 229. 1. Pozwolenie na wprowadzanie do powietrza gazów lub pyłów z instalacji nowo zbudowanej lub zmienionej w sposób istotny jest wykonalne nie wcześniej niż od dnia, w którym:

- 1) ostateczne staną się decyzje, o których mowa w ust. 2 – w przypadku gdy innymi instalacjami, o których mowa w art. 225 ust. 1, są instalacje wymagające pozwolenia;
- 2) ostateczne staną się decyzje, o których mowa w ust. 3 – w przypadku gdy innymi instalacjami, o których mowa w art. 225 ust. 1, są instalacje niewymagające pozwolenia, które będą eksploatowane po dokonaniu redukcji ilości substancji wprowadzanej do powietrza, dla której standard jakości powietrza został przekroczony;
- 3) redukcja ilości substancji zostanie potwierdzona przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 225 ust. 4 – w przypadku gdy innymi instalacjami, o których mowa w art. 225 ust. 1, są instalacje spalania paliw stałych eksploatowane w ramach zwykłego korzystania ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami;
- 4) nastąpi trwała likwidacja instalacji – w przypadku gdy innymi instalacjami, o których mowa w art. 225 ust. 1, są inne niż wymienione w pkt 3 instalacje niewymagające pozwolenia, które nie będą eksploatowane po dokonaniu redukcji ilości substancji wprowadzanej do powietrza, dla której standard jakości powietrza został przekroczony.

2. Organ właściwy do wydania pozwolenia cofnie lub ograniczy bez odszkodowania pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenie zintegrowane wydane dla innych instalacji objętych postępowaniem kompensacyjnym, które wymagają pozwolenia, w zakresie, w jakim uczestnicy postępowania wyrazili zgodę.

3. Organ ochrony środowiska wyda decyzję, o której mowa w art. 154 ust. 1, uwzględniając redukcję ilości substancji wprowadzanej do powietrza, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, z innych instalacji objętych postępowaniem kompensacyjnym, które nie wymagają pozwolenia i które będą eksploatowane po dokonaniu tej redukcji; w przypadku gdy inną instalacją objętą postępowaniem kompensacyjnym jest instalacja wymagająca zgłoszenia decyzja wydawana jest po przekazaniu przez prowadzącego tę instalację informacji, o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 1 lit. c, w związku ze zgodą na udział w postępowaniu kompensacyjnym.

4. Wnioskodawca oraz organ wydający pozwolenie dla instalacji nowo budowanej lub zmienianej w sposób istotny są niezwłocznie informowani przez:

- 1) organy właściwe do wydania decyzji, o których mowa w ust. 2 i 3 – o tym, że decyzje te stały się ostateczne;
- 2) wójta, burmistrza lub prezydenta miasta – o wydaniu zaświadczenia, o którym mowa w art. 225 ust. 4;
- 3) podmioty uczestniczące w postępowaniu kompensacyjnym, które zlikwidowały instalacje niewymagające pozwolenia, inne niż osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami – o tym, że nastąpiła redukcja ilości substancji wprowadzanej do powietrza poprzez trwałą likwidację instalacji.

5. Jeżeli decyzja o pozwoleniu, wydana w wyniku postępowania kompensacyjnego, nie stanie się wykonalna w terminie dwóch lat od jej wydania, organ właściwy do wydania pozwolenia stwierdza jej wygaśnięcie.”;

7) w art. 362 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli liczba stron w postępowaniu przekracza 20, do stron innych niż prowadzący instalację stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.”.

Art. 2. Uchwały podjęte na podstawie art. 96 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu ich uchylecia.

Art. 3. Do postępowań kompensacyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Do spraw wszczętych na podstawie art. 362 ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 113 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 113 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*